

๔๙

ที่จะเพิกถอนปริญญาบัตรของผู้ฟ้องคดีจริง จากรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่งตั้งขึ้นก็ได้เสนอความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี ทำวิทยานิพนธ์โดยคัดลอกจากเอกสารงานวิจัยหรือบทความของบุคคลอื่น หรือที่บุคคลอื่น เป็นผู้เขียนร่วมจำนวน ๔ ฉบับ จำนวน ๕,๐๑๕ บรรทัด ๑๒๒ ตาราง ๕๓ รูปภาพ เป็นจำนวนมากกว่าร้อยละ ๘๐ จากวิทยานิพนธ์ทั้งหมดจำนวน ๒๐๕ หน้า ซึ่งยอมเพียงพอ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะมีมติเพิกถอนปริญญาบัตรของผู้ฟ้องคดีได้แล้ว กรณีจึงเรื่องได้ว่า การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการชุดที่มีศาสตราจารย์ (พิเศษ) ประสิทธิ์ขึ้นพิจารณา เรื่องดังกล่าว ก็เพื่อกลั่นกรองเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อประกอบการพิจารณา มีติต่อไป เนื่องจากการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนปริญญาบัตรเป็นเรื่องที่อาจารย์ต้องพยายามฝ่าย การแต่งตั้งคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งจึงเป็นการกระทำเพื่อให้เกิดความรอบคอบและเป็นธรรม ในการพิจารณามากขึ้น กรณียังไม่อาจรับฟังได้ว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการมากกว่านี้ชุด หรือข้าแล้วข้าอีกตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง เป็นการกระทำที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามประสงค์ให้นำไปสู่ การเพิกถอนปริญญาบัตรของผู้ฟ้องคดี ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้นำผลการสอบสวน ของคณะกรรมการที่ตนแต่งตั้งขึ้นมาประกอบการพิจารณานั้น เนื่องจากคณะกรรมการชุดที่ ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ประสิทธิ์ โอมวิไลกุล เป็นประธานกรรมการ ได้ขออภิสิทธิ์ที่ โดยมิได้มี ผลกระทบจากการสอบสวนที่เป็นทางการ สำหรับความเห็นของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์นั้น เป็นขั้นตอนหนึ่งของการหารือเพื่อนำความเห็นของคณะกรรมการไปประกอบการพิจารณา โดยความเห็นของกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในส่วนของคุณภาพมาตรฐานทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ใช้เป็นส่วนหนึ่งเพื่อประกอบการพิจารณา เพิกถอนปริญญาบัตรของผู้ฟ้องคดีแล้ว ปรากฏตามรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ครั้งที่ ๗๕๖ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ส่วนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน รวมทั้ง ความเห็นใดจะมีน้ำหนักมากกว่ากันนั้นเป็นคุณพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะพิจารณา และกรณีที่อ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่นำไปrogram เทิร์น อิท อิน มาใช้ในการตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ของผู้ฟ้องคดี นั้น เป็นการโต้แย้งในส่วนของการใช้คุณพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งยังอยู่ในขอบเขตของการโต้แย้งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของมติให้เพิกถอนปริญญาบัตร ของผู้ฟ้องคดี ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่ใช่ประเด็นใหม่ ตามข้อ ๔๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ คุ้มครองนักศึกษา สถาบันสูงสุด ว่าด้วยบริการคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม กล่าวอ้าง ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่า โปรแกรมดังกล่าวเป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบ และกลั่นกรองเบื้องต้นว่ามีการคัดลอกผลงานจากสิ่งพิมพ์อื่นในฐานข้อมูลออนไลน์ที่ โปรแกรมเทิร์น อิท อิน มีอยู่เท่านั้น กรณีจึงอยู่ในคุณพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามที่จะนำ

โปรแกรม...

โปรแกรมดังกล่าวมาใช้ตรวจสอบวิทยานิพนธ์ของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ตามความเหมาะสมได้ และการไม่นำเครื่องมือเทิร์น อิท อิน มาใช้ย่อไม่ทำให้การตรวจสอบการคัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยวิธีอื่นกลายเป็นการใช้สูญพินิจที่ไม่ชอบแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗๖ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ครั้งที่ ๖๙ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ที่ได้อันมุตติปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตรให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อมติดังกล่าวเป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย ย่อมไม่เป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงไม่จำต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำขอที่สอง และไม่ต้องดำเนินการลงโทษณาในหนังสือพิมพ์ตามคำขอที่สาม อีกทั้ง ไม่มีกรณีที่ศาลจะต้องคืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำขอที่สี่ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๕

พิพากษายกฟ้อง

นายวิโรจน์ ปรีชาพันธ์
ดุลการศาลมีภครองกลาง

นายมนต์ วงศ์เสรี
ดุลการหัวหน้าคณบดีศาลมีภครองกลาง

นางสาวอมรา สัจจาสัย
ดุลการศาลมีภครองกลาง

ดุลการเจ้าของสำนวน

ดุลการผู้แกล้งคดี : นายเอกนัฐ จิณเสน

/มีบันทึกอยู่บันทึกคดีศาลมีภครองกลาง
กรณีดุลการศาลมีภครองมีเหตุจ่าเป็น
ไม่สามารถลายมือชื่อได้

